

har været bestemmende for Spillerummets Indrømmelse — idet der ved Aftalen i saa Fald er taget Hensyn til en Uvished angaaende Forhold, som Parterne ikke have nogen videre Indflydelse paa —, den sidste, naar det er noget af de andre overfor angivne Hensyn, der har været afgørende i denne Henseende — idet Spillerummet da er fastsat af Hensyn til Forhold, der dog til en vis Grad ligger indenfor Parternes Raadighed (Produktionsevne, Behov). Da imidlertid ingen af disse Grupper kan siges at danne Typen for Aftaler af heromhandlede Art, bør der ikke i Loven opstilles nogen almindelig Regel for Erstatningens Beregning.

§ 67.

Ved Køb af en „Ladning“ — i Modsetningen til et „Parti“ — betinger Køberen sig Varens Fremsendelse som en fuld Fartøjslast. Dette byder ham nemlig Fordele i forskellige Retninger. Han bliver saaledes befriet for den Hensyntagen til andre Befragtede, som ellers maa udvises f. Eks. ved vilkaarlig Ophævelse af Fragtkontrakten mod en delvis Betaling af Fragten, ved Forhandlinger med Bortfragteren om Forandring af Rejseruten, ved Bestemmelsen af Last- og Losseplads i Havnen o. a., og han bliver stillet udenfor den Risiko, som Skibets Indehavelse af andre Varer i forskellige Retninger kan medføre. Efter Omstændighederne kan han ogsaa derved opnaa en vis Udsigt til at slippe for en Konkurrence, der kan hæmme hans Omsætning eller trykke Prisen paa Varer, f. Eks. naar en formodet Konkurrent paa Pladsen kun er i Stand til at indkøbe et mindre Parti, som der kun kan findes Skibslejlighed til, naar det kan sendes sammen med Køberens Varer. Det er herefter indlysende, at det ikke kan være Køberen ligegyldigt, om Sælgeren sender andre Varer med samme Skib. Sker det, maa Køberen derfor være berettiget til at

hæve Købet, hvis Overtrædelsen i nogen Maade kan medføre Ulempe for ham.

§ 68.

Bestemmelser e i denne Paragraf angaaende Forstaaelsen af Udtrykkene „i Begyndelsen“ („primo“), „i Midten“ („medio“) og „i Slutningen“ („ultimo“), af en Maaned svare ganske til den hos os faststaaende Opfattelse af disse Udtryk. Til Forebyggelse af de Ulemper, som kan opstaa ved manglende Kendskab hertil, har Kommissionen — navnlig under Hensyn til, at tilsvarende Udtryk efter fremmed Retsterminologi forstaaes anderledes — anset det for hensigtsmæssigt, at Bestemmelsen optages i Loven.

§ 69.

Medens Sælgeren i Almindelighed har det i sin Magt at sørge for, at Godset indlades i Skibet inden, en fastsat Frist, har han intet tilsvarende Herredømme over, at Skibet afsejler til et bestemt Tidspunkt. Som Følge heraf anses en Sælger, der har forpligtet sig til at foretage „Afskibning“ eller „Afladning“ inden en vis Frist, efter den merkantile Sprogbrug for at have opfyldt sin Forpligtelse i saa Henseende, naar Varen er indladet inden Fristens Udløb. Ligegyldigt er det herefter ogsaa, til hvilket Tidspunkt Indladningen af Godset er paabegyndt, naar den blot er tilendebragt i rette Tid.

Ligesom Køberen kan afvise Varen, naar det kan oplyses, at den ikke er indladet i rette Tid, skønt Konnossementet ved Antedatering urigtig angiver dette, saaledes har har efter Konnossementets Betydning som Middel til Omsætning af Varen paa den anden Side ogsaa Krav paa, at Konnossementet udviser, at Indladningen er sket i rette Tid, og kan derfor ligeledes afvise Varen, naar Konnossementet bærer en senere Dato, selvom det oplyses, at Godset virkelig har været indladet i rette Tid.